

platnými pro obor práva obchodního a procesního, když bylo poznáno, že se dřívější ustanovení obč. zákona o lhůtách vůbec příčí názorům obchodního styku. Lze proto také právem pochybovati, že by bývalý nejvyšší soud, usnášeje se v roce 1915 o judikátu čís. 228 jednajícím o zcela jiných právních otázkách, byl měl na mysli, jím mimochodem prohlásiti správným počítání lhůt, které by stejně bylo odporovalo jak zákonným předpisům práva obchodního a procesního, tak všeobecným názorům obchodního styku.

Čís. 5818.

Odklad exekuce vyklizením.

Výhod zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. může se nájemník po případě již předem vzdáti.

(Rozh. ze dne 5. března 1926, R II 22/26.)

Soud první stolice nepovolil odklad exekuce vyklizením, maje za to, že se ho povinni vzdali. Rekursní soud odklad povolil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

K názoru rekursního soudu, že se nájemce nemůže vzdáti výhod zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. o odkladu exekučního vyklizení místnosti, nelze přisvědčiti, třeba že je pravdou, že zákon ten, jsa do jisté míry doplňkem zákona o ochraně nájemníků, slouží týmž účelům. Správnost opačného názoru, že se totiž nájemce oněch výhod vzdáti může, plyne jasně z rozdílu v doslovu řečeného zákona o ochraně nájemníků ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. Kdežto tento zákon v §u 7 výslovně stanoví, že účinnost některých jeho tam bližše naznačených ustanovení nemůže býti vyloučena ani omezena smlouvou stran, není v zákoně čís. 51/25 obdobného předpisu. Je tudíž nájemníkům ponecháno na vůli, zda se chtějí dovolati ochrany tohoto zákona či zda se jí chtějí, třeba také již předem, vzdáti. Přes to však bylo napadené usnesení potvrditi, neboť doličuje celkem správně v shodě se zákonem a stavem věci, že se povinná strana výhody, domáhati se odkladu nuceného vyklizení, nevzdala bezpodmínečně, nýbrž toliko za podmínky, bude-li také povinným povoleno, dáti výpověď z bytu v jejich vlastním domě, a že se podmínka ta nesplnila.

Čís. 5819.

Exekuční soud jest oprávněn přihlížeti k oznámení třetí osoby, obývající byt, jenž má býti vyklizen, že se exekuční titul na ni nevztahuje, a že proto nelze ji vykliditi.

(Rozh. ze dne 5. března 1926, R II 44/26.)